

Besparselsen kan forklares i forskellen mellem renten på IS-obligationer og almindelige realkreditlån. Indekslånenes effektive rente har ligget omkring 3-4 pct., og for almindelige realkreditlån mellem 10 og 19 pct. Selv om boligtagerne under rentesikringsordningen betaler 6 procentpoints af renten de første år, bliver statens andel alligevel mellem 4 og 13 procentpoints. Det er med andre ord denne større rente på almindelige realkreditlån, der forklarer statens besparelser ved overgangen til indekslåneordningen.

Oversigt over de samlede udgifter til henholdsvis rentebidrag (IS) og rentesikring for årene 1982-88

Mill. kr. År	1982	1983	1984	1985	1986	1987	1988
(A)							
Skønnet rentesikring.....	145	460	860	1.200	1.495	1.880	2.200
(B)							
Faktiske/budg. rentebidrag	21	315	545	789	1.061	1.225	1.549
Besparelse (A ÷ B)	124	145	315	411	434	625	741

Med hensyn til den forventede udvikling i rentebidragene skal jeg pege på inflationens betydning: Jo højere inflation, des større årlig udgift og des længere løbetid. Holder inflationen sig f.eks. i nærheden af 5 pct. årligt, så vil de første IS-lån udløbe efter 25-26 år. Dette betyder samtidigt, at stigningstakten i udgifterne til rentebidrag forsvinder.

Generelt kan man sige, at IS-lånenes løbetid er cirka 20,5 år plus inflationsprocenten. Stiger inflationen f.eks. til 8 pct. årligt, vil løbetiden være cirka 29 år, og der vil gå 29 år, inden udgifterne bliver konstante.

Med den nuværende inflation kan udgifterne til rentebidrag således forventes at toppe omkring år 2005 til 2010. Et meget groft skøn over udgiftsniveaet til den tid vil med uændret finansieringsvolumen ligge på godt 4 mia. kr. årligt regnet i 1987-priser.

Vedr. udviklingen i boligydelse til pensionister 1988-91.

Udviklingen i de statslige udgifter til boligydelse må forklares ud fra flere faktorer.

Ved fremskrivningen i FFL 88 (BO-årene) anvendes den estimerede stigning i antal modtagere til at beregne udgiftsbeløbet fra 1988 til og med 1991. Denne udgør p.t. 6 pct. p.a.

Disse udgifter, der altså er opgjort i »medio 88 priser«, er vist nedenfor.

2) Estimeret udvikling i boligydelsesudgifter (FFL 88) fremskrevet på grundlag af *stigning i antal støttmodtagere.*

Mill. kr.	1988	1989	1990	1991
	2.470	2.620	2.775	2.940

På længere sigt må det antages, at stigningen i antallet af boligydelsesmodtagere især vil afhænge af pensionisters mulighed for at flytte ind i nye og bedre boliger, med højere husleje. Derimod har den demografiske komponent ikke nogen væsentlig betydning for udviklingen i antallet af boligydelsesmodtagere. Stigningen i aldersgruppen over 67 år ventes at udvikle sig fra omkring 1 pct. i 1980'erne ned til omkring 0 pct. ved årtusindskiftet, mens stigningen i boligydelsesmodtagere som nævnt har ligget på ca. 6 pct. i de senere år.

Den faktiske stigning i boligydelsesudgifterne fra år til år består ud over ovennævnte af en »priskomponent«. Denne skyldes dels udviklingen i huslejer og indkomster, dels ændrin-